

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/414**z dnia 8 marca 2021 r.****w sprawie warunków technicznych rozwijania, utrzymywania i użytkowania teleinformatycznych systemów wymiany i przechowywania informacji na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 17,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 („kodeks”) wymaga, by wszelka wymiana informacji, takich jak deklaracje, zgłoszenia, wnioski lub decyzje, między organami celnymi państw członkowskich oraz między przedsiębiorcami a organami celnymi państw członkowskich, a także przechowywanie tych informacji zgodnie z wymogami przepisów prawa celnego, odbywały się za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych.
- (2) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 ⁽²⁾ ustanawia program prac dotyczący wdrożenia systemów teleinformatycznych wymaganych do stosowania kodeksu, które to systemy mają zostać zbudowane w ramach projektów wymienionych w sekcji II załącznika do tej decyzji wykonawczej.
- (3) Należy określić ważne warunki techniczne funkcjonowania wymienionych systemów teleinformatycznych, takie jak warunki budowy, testowania i uruchomienia tych systemów, jak również ich utrzymywania i wprowadzania w nich zmian. Należy określić dodatkowe warunki dotyczące ochrony, aktualizacji danych i ograniczeń przetwarzania danych oraz własności systemu i ich bezpieczeństwa.
- (4) W celu zabezpieczenia praw i interesów Unii, państw członkowskich i przedsiębiorców ważne jest ustanowienie przepisów proceduralnych i określenie opcjonalnych rozwiązań, które mają być stosowane w razie wystąpienia czasowej awarii systemów teleinformatycznych.
- (5) Unijny portal celny dla przedsiębiorców zbudowany pierwotnie w ramach projektów dotyczących UKC w zakresie upoważnionych przedsiębiorców (AEO), europejskiej wiążącej informacji taryfowej (EBTI) i arkusza informacyjnych (INF) dla procedur specjalnych (INF SP), ma na celu zapewnienie jednego punktu dostępu dla przedsiębiorców i innych osób oraz dostępu do każdego ze specjalnych portali dla przedsiębiorców, które stworzono do celów powiązanych z nimi systemów.
- (6) Celem Systemu Decyzji Celnych zbudowanego w ramach projektu „Decyzje celne w ramach UKC”, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, jest harmonizacja procesów związanych ze składaniem wniosków w sprawie decyzji celnej, podejmowaniem takiej decyzji oraz zarządzaniem nią w całej Unii przy użyciu wyłącznie technik elektronicznego przetwarzania danych. Konieczne jest zatem ustanowienie przepisów regulujących funkcjonowanie tego systemu teleinformatycznego. Zakres systemu powinien być określony poprzez odniesienie do decyzji celnych, o które będzie się wnioskować przy jego użyciu i które mają być podejmowane i zarządzane przy jego użyciu. Należy ustanowić szczegółowe przepisy w odniesieniu do wspólnych komponentów systemu (unijnego portalu dla przedsiębiorców, centralnego systemu zarządzania decyzjami celnymi oraz usług dotyczących danych referencyjnych) i komponentów krajowych (krajowego portalu dla przedsiębiorców i krajowego systemu zarządzania decyzjami celnymi), poprzez określenie ich funkcji i wzajemnych powiązań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168).

- (7) System Jednolitego Zarządzania Użytkownikami i Podpisem Cyfrowym (UUM&DS) zbudowany w ramach projektu bezpośredniego dostępu przedsiębiorców do europejskich systemów informacyjnych (UUM&DS), o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, służy zarządzaniu procesem uwierzytelniania i weryfikacji uprawnień przedsiębiorców i innych osób. Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące zakresu i charakterystyki systemu poprzez określenie jego poszczególnych komponentów (wspólnych i krajowych), ich funkcji i wzajemnych powiązań. Funkcjonalność DS, tj. „podpisu cyfrowego”, nie jest jednak jeszcze dostępna w ramach systemu UUM&DS. W niniejszym rozporządzeniu nie było zatem możliwe ustanowienie szczegółowych przepisów dotyczących tej funkcji.
- (8) Europejski System Wiążącej Informacji Taryfowej (EBTI) zmodernizowany w ramach projektu dotyczącego wiążącej informacji taryfowej (WIT) w ramach UKC, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, ma na celu dostosowanie procesów wnioskowania o decyzje WIT, wydawania tych decyzji i zarządzania nimi do wymogów kodeksu wyłącznie poprzez użycie elektronicznych technik przetwarzania danych. Dlatego niezbędne jest ustanowienie przepisów regulujących ten system. Należy ustanowić szczegółowe przepisy w odniesieniu do wspólnych komponentów systemu (unijnego portalu dla przedsiębiorców, centralnego systemu EBTi oraz monitorowania korzystania z WIT) i komponentów krajowych (krajowego portalu dla przedsiębiorców i krajowego systemu WIT) poprzez określenie ich funkcji i wzajemnych powiązań. Projekt ma ponadto ułatwić monitorowanie obowiązkowego korzystania z WIT oraz monitorowanie przedłużonego stosowania WIT i zarządzanie nim.
- (9) System Rejestracji i Identyfikacji Przedsiębiorców (EORI) zmodernizowany w ramach projektu dotyczącego systemu EORI w ramach UKC (EORI 2), o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, ma na celu modernizację istniejącego transeuropejskiego systemu EORI, który umożliwia rejestrację i identyfikację podmiotów gospodarczych z Unii oraz podmiotów gospodarczych z państw trzecich i innych osób do celów stosowania przepisów unijnego prawa celnego. Konieczne jest zatem ustanowienie przepisów regulujących funkcjonowanie tego systemu EORI poprzez określenie jego komponentów (centralnego systemu EORI oraz krajowych systemów EORI) oraz zasad użytkowania.
- (10) System Upoważnionych Przedsiębiorców (AEO) zmodernizowany w ramach projektu dotyczącego upoważnionych przedsiębiorców (AEO) w ramach UKC, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, ma na celu usprawnienie procesów biznesowych związanych z wnioskami oraz pozwoleniami AEO oraz zarządzaniem nimi. System ma również na celu wdrożenie formularza elektronicznego, który ma być stosowany przy wnioskach i decyzjach dotyczących upoważnionych przedsiębiorców, oraz zapewnienie przedsiębiorcom unijnego portalu celnego dla przedsiębiorców, za pośrednictwem którego można składać wnioski o przyznanie statusu AEO i otrzymywać decyzje w sprawie statusu AEO drogą elektroniczną. Należy ustanowić szczegółowe zasady dotyczące wspólnych komponentów systemu.
- (11) System kontroli importu 2 (ICS2) zbudowany w ramach projektu ICS2, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa i ochrony towarów wprowadzanych do Unii. System wspiera gromadzenie danych przywózowej deklaracji skróconej (PDS) od różnych przedsiębiorców i innych osób działających w ramach międzynarodowych łańcuchów dostaw towarów. Ma on na celu wspieranie wszelkich wymian informacji związanych ze spełnieniem wymogów PDS odbywających się między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami i innymi osobami za pośrednictwem zharmonizowanego interfejsu dla przedsiębiorców stworzonego jako wspólna albo krajowa aplikacja. Ma on również na celu wspieranie – za pośrednictwem wspólnego repozytorium i związanych z nim procesów – opartego na współpracy i odbywającego się w czasie rzeczywistym wdrażania analizy ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony przez urzędy celne pierwszego wprowadzenia oraz wymiany wyników analizy ryzyka między organami celnymi państw członkowskich przed wyprowadzeniem towarów z państw trzecich lub przed ich przybyciem na obszar celny Unii. System wspiera środki celne mające ograniczyć ryzyko w zakresie bezpieczeństwa i ochrony stwierdzone w wyniku analizy ryzyka, w tym kontrole celne i wymianę wyników kontroli oraz, w stosownych przypadkach, powiadomienia przedsiębiorców i innych osób o określonych środkach, które muszą wdrożyć w celu ograniczenia ryzyka. System wspiera monitorowanie i ocenę – realizowane przez Komisję i organy celne państw członkowskich – wdrażania wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowych obszarów kontroli, o których mowa w kodeksie.
- (12) Automatyczny System Eksportu zmodernizowany podczas realizacji projektu dotyczącego Automatycznego Systemu Eksportu (AES) w ramach UKC, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, ma na celu modernizację istniejącego Systemu Kontroli Eksportu, aby dostosować go do nowych wymogów operacyjnych i wymogów dotyczących danych określonych w kodeksie. Celem systemu jest również oferowanie wszystkich wymaganych funk-

cji oraz obsługa niezbędnych interfejsów systemów wspomagających, a mianowicie nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego i systemu kontroli przemieszczania wyrobów akcyzowych. AES wspiera także wdrażanie funkcji odprawy scentralizowanej dla eksportu. Ponieważ AES jest zdecentralizowanym systemem transeuropejskim, konieczne jest ustanowienie przepisów określających komponenty i zasady użytkowania tego systemu.

- (13) Nowy Skomputeryzowany System Tranzytowy (NCTS) zmodernizowany przy okazji realizacji projektu dotyczącego Nowego Skomputeryzowanego Systemu Tranzytowego (NCTS) w ramach UKC, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, ma na celu modernizację istniejącego systemu NCTS na etapie 4, aby dostosować go do nowych wymogów operacyjnych i wymogów dotyczących danych określonych w kodeksie. System ma również oferować nowe funkcje, o których mowa w kodeksie, oraz obsługiwać niezbędne interfejsy systemów wspomagających i AES. Ponieważ NCTS jest zdecentralizowanym systemem transeuropejskim, konieczne jest ustanowienie przepisów określających komponenty i zasady użytkowania tego systemu.
- (14) System INF SP zbudowany w ramach projektu dotyczącego arkuszy informacyjnych (INF) dla procedur specjalnych w ramach UKC, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, ma na celu stworzenie nowego transeuropejskiego systemu, aby wspierać i usprawniać procesy zarządzania danymi z INF oraz elektroniczne przetwarzanie tych danych w zakresie procedur specjalnych. Należy ustanowić szczegółowe zasady w celu określenia komponentów tego systemu i jego użytkowania.
- (15) System zarządzania ryzykiem celnym, o którym mowa w art. 36 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽³⁾, ma na celu wspieranie wymiany informacji o ryzyku między organami celnymi państw członkowskich oraz między tymi organami a Komisją, aby pomagać we wdrażaniu wspólnych ram zarządzania ryzykiem.
- (16) System scentralizowanej odprawy dla importu zbudowany w ramach projektu scentralizowanej odprawy dla importu (CCI) w ramach UKC, o którym mowa w decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, ma na celu objęcie towarów procedurą celną, wykorzystując odprawę scentralizowaną, co pozwoli przedsiębiorcom scentralizować także ich powiązane z cłami działania. Przetwarzanie zgłoszenia celnego oraz rzeczywiste zwolnienie towarów powinno być koordynowane pomiędzy uczestniczącymi urzędami celnymi. Ponieważ CCI jest zdecentralizowanym systemem transeuropejskim, konieczne jest ustanowienie przepisów określających komponenty i zasady użytkowania tego systemu.
- (17) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1026 ⁽⁴⁾ określa warunki techniczne budowy, utrzymywania i wykorzystywania teleinformatycznych systemów wymiany informacji oraz przechowywania takich informacji zgodnie z unijnym kodeksem celnym. Z uwagi na liczbę zmian w tym rozporządzeniu, które byłyby konieczne, aby uwzględnić fakt obecnego albo przyszłego uruchomienia EUCTP, INF SP, ICS2, AES, NCTS, CRMS i CCI, a także ze względu na przejrzystość, należy uchylić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1026.
- (18) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności z prawem do ochrony danych osobowych. W przypadku gdy do celów stosowania przepisów unijnego prawa celnego konieczne jest przetwarzanie danych osobowych w systemach teleinformatycznych, dane te muszą być przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽⁵⁾ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽⁶⁾. Dane osobowe

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1026 z dnia 21 czerwca 2019 r. w sprawie warunków technicznych rozwijania, utrzymywania i wykorzystywania teleinformatycznych systemów wymiany informacji oraz przechowywania takich informacji zgodnie z unijnym kodeksem celnym (Dz.U. L 167 z 24.6.2019, s. 3).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

przedsiębiorców oraz innych osób przetwarzane przez systemy teleinformatyczne są ograniczone do zestawów danych określonych w załączniku A tytuł I rozdział 1 grupa 3 – Strony; załączniku A tytuł I rozdział 2 grupa 3 – Strony; załączniku B tytuł I rozdział 3 grupa 3 – Strony; załączniku B tytuł II grupa 3 – Strony; i w załączniku 12-01 do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 (⁷).

- (19) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia (UE) 2018/1725 zasięgnięto opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.
- (20) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do następujących systemów teleinformatycznych, zbudowanych lub zmodernizowanych w ramach następujących projektów, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151:
- a) System decyzji celnych zbudowany w ramach projektu „Decyzje celne w ramach UKC”;
 - b) System Jednolitego Zarządzania Użytkownikami i Podpisem Cyfrowym UUM&DS zbudowany w ramach projektu bezpośredniego dostępu przedsiębiorców do europejskich systemów informacyjnych (UUM&DS);
 - c) Europejski System Wiążącej Informacji Taryfowej (EBTI) zmodernizowany w ramach projektu wiążącej informacji taryfowej (WIT) w ramach UKC;
 - d) System Rejestracji i Identyfikacji Przedsiębiorców (EORI) zmodernizowany zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) nr 952/2013 („kodeksu”) w ramach projektu EORI 2;
 - e) System Upoważnionych Przedsiębiorców (AEO) zmodernizowany zgodnie z wymogami kodeksu w ramach projektu dotyczącego modernizacji AEO;
 - f) system kontroli importu 2 (ICS2) zbudowany w ramach projektu ICS2;
 - g) Automatyczny System Eksportu (AES) zbudowany zgodnie z wymogami kodeksu w ramach projektu AES;
 - h) Nowy Skomputeryzowany System Tranzytowy (system NCTS) zmodernizowany zgodnie z wymogami kodeksu w ramach projektu dotyczącego modernizacji NCTS;

⁽⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

- i) system INF SP zbudowany w ramach projektu dotyczącego arkuszy informacyjnych (INF) dla procedur specjalnych w ramach UKC;
 - j) system scentralizowanej odprawy dla importu (CCI) zbudowany w ramach projektu dotyczącego CCI w ramach UKC.
2. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do następujących systemów teleinformatycznych:
- a) Portalu Unii Europejskiej dla przedsiębiorców do obsługi spraw celnych;
 - b) systemu zarządzania ryzykiem celnym (CRMS), o którym mowa w art. 36 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „wspólny komponent” oznacza komponent systemów teleinformatycznych zbudowany na poziomie Unii, który jest dostępny dla wszystkich państw członkowskich lub uznany przez Komisję za wspólny ze względu na efektywność, bezpieczeństwo i racjonalizację;
- 2) „krajowy komponent” oznacza komponent systemów teleinformatycznych zbudowany na szczeblu krajowym i dostępny w państwie członkowskim, które utworzyło taki komponent lub przyczyniło się do jego wspólnego utworzenia;
- 3) „system zdecentralizowany” oznacza system transeuropejski składający się ze wspólnych i krajowych komponentów opartych na wspólnych specyfikacjach;
- 4) „system transeuropejski” oznacza zbiór współpracujących systemów, odpowiedzialność za który jest rozłożona pomiędzy administracje krajowe a Komisję i który został zbudowany we współpracy z Komisją.

Artykuł 3

Punkty kontaktowe dla systemów teleinformatycznych

Komisja i państwa członkowskie wyznaczają punkty kontaktowe dla każdego z systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 1, do celów wymiany informacji, aby zapewnić skoordynowaną budowę, eksploatację i utrzymanie tych systemów teleinformatycznych.

Przekazują sobie wzajemnie dane kontaktowe tych punktów i bezzwłocznie informują się nawzajem o wszelkich zmianach tych danych.

ROZDZIAŁ II

UNIJNY PORTAL CELNY DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

Artykuł 4

Cel i struktura unijnego portalu celnego dla przedsiębiorców

Unijny portal celny dla przedsiębiorców zapewnia przedsiębiorcom i innym osobom jeden punkt dostępu do specjalnych portali dla przedsiębiorców w ramach systemów transeuropejskich, o których mowa w art. 6 ust. 1.

Artykuł 5

Uwierzytelnianie i dostęp do unijnego portalu celnego dla przedsiębiorców

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców i innych osób w celu uzyskania dostępu do unijnego portalu celnego dla przedsiębiorców (EUCTP) przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS.

Uwierzytelnienie i dostęp przedstawicieli celnych do EUCTP wymaga, aby ich uprawnienia do działania w tym charakterze były zarejestrowane w systemie UUM&DS lub w systemie zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników ustanowionym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 20.

2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do EUCTP przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do EUCTP przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 6

Korzystanie z EUCTP

1. EUCTP zapewnia dostęp do specjalnych portali dla przedsiębiorców w ramach transeuropejskich systemów EBTI, AEO i INF, o których mowa odpowiednio w art. 24, 38 i 67, a także do wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców w zakresie ICS2, o którym mowa w art. 45.
2. EUCTP jest używany do wymiany informacji między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami i innymi osobami dotyczących żądań, wniosków, pozwoleń i decyzji związanych z EBTI, AEO i INF.
3. EUCTP może być używany do wymiany informacji między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami i innymi osobami dotyczących przywozowych deklaracji skróconych oraz, w stosownych przypadkach, ich zmian, wystawionych wniosków o wydanie opinii oraz unieważnień związanych z ICS2.

ROZDZIAŁ III

SYSTEM DECYZJI CELNYCH

Artykuł 7

Cel i struktura systemu decyzji celnych

1. System decyzji celnych umożliwia komunikację między Komisją, organami celnymi państw członkowskich, przedsiębiorcami i innymi osobami do celów składania i przetwarzania wniosków i decyzji, o których mowa w art. 8 ust. 1, a także zarządzania decyzjami dotyczącymi pozwoleń, a mianowicie ich zmiany, cofnięcia, unieważnienia i zawieszenia.
2. System decyzji celnych składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) unijnego portalu dla przedsiębiorców;
 - b) centralnego systemu zarządzania decyzjami celnymi;
 - c) usług dotyczących danych referencyjnych (CRS).
3. Państwa członkowskie mogą tworzyć następujące krajowe komponenty:
 - a) krajowy portal dla przedsiębiorców;
 - b) krajowy system zarządzania decyzjami celnymi.

Artykuł 8

Korzystanie z systemu decyzji celnych

1. System decyzji celnych jest używany do składania i przetwarzania wniosków dotyczących następujących pozwoleń, jak również do celów zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków lub pozwoleń:
 - a) pozwolenia na korzystanie z uproszczenia dotyczącego ustalania kwot stanowiących część wartości celnej towarów, o którym mowa w art. 73 kodeksu;

- b) pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego, w tym na możliwe obniżenie wysokości lub zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 95 kodeksu;
- c) pozwolenia na odroczenie płatności należności celnych, o którym mowa w art. 110 kodeksu, o ile pozwolenie to nie zostanie przyznane w odniesieniu do jednej operacji;
- d) pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania, o którym mowa w art. 148 kodeksu;
- e) pozwolenia na utworzenie regularnej linii żeglujowej, o którym mowa w art. 120 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;
- f) pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego wystawcy, o którym mowa w art. 128 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;
- g) pozwolenia na regularne stosowanie uproszczonego zgłoszenia celnego, o którym mowa w art. 166 ust. 2 kodeksu;
- h) pozwolenia na korzystanie z odprawy scentralizowanej, o którym mowa w art. 179 kodeksu;
- i) pozwolenia na dokonywanie zgłoszeń celnych poprzez wpis danych do rejestru zgłaszającego, w tym dla procedury wywozu, o którym mowa w art. 182 kodeksu;
- j) pozwolenia na korzystanie z samoobsługi celnej, o którym mowa w art. 185 kodeksu;
- k) pozwolenia na przyznanie statusu podmiotu upoważnionego do ważenia bananów, o którym mowa w art. 155 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;
- l) pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego, o którym mowa w art. 211 ust. 1 lit. a) kodeksu;
- m) pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego, o którym mowa w art. 211 ust. 1 lit. a) kodeksu;
- n) pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia, o którym mowa w art. 211 ust. 1 lit. a) kodeksu;
- o) pozwolenia na korzystanie z procedury odprawy czasowej, o którym mowa w art. 211 ust. 1 lit. a) kodeksu;
- p) pozwolenia na prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego towarów, o którym mowa w art. 211 ust. 1 lit. b) kodeksu;
- q) pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze TIR, o którym mowa w art. 230 kodeksu;
- r) pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego nadawcy w procedurze tranzytu unijnego, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. a) kodeksu;
- s) pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze tranzytu unijnego, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. b) kodeksu;
- t) pozwolenia na stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. c) kodeksu;
- u) pozwolenia na stosowanie zgłoszenia tranzytowego ze zmniejszoną liczbą danych, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. d) kodeksu;
- v) pozwolenia na stosowanie elektronicznego dokumentu przewozowego jako zgłoszenia celnego, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. e) kodeksu.

2. Wspólne komponenty systemu decyzji celnych użytkuje się do wniosków i pozwoleń, o których mowa w ust. 1, jak również do zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków i pozwoleń, jeśli te pozwolenia lub decyzje mogą mieć skutki w więcej niż jednym państwie członkowskim.

3. Państwo członkowskie może podjąć decyzję dopuszczającą użytkowanie wspólnych komponentów systemu decyzji celnych do wniosków i pozwoleń, o których mowa w ust. 1, jak również do zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków i pozwoleń, jeśli te pozwolenia lub decyzje mają skutki jedynie w tym państwie członkowskim.

4. System decyzji celnych nie może być użytkowany w stosunku do wniosków, pozwoleń lub decyzji innych niż te wymienione w ust. 1.

Artykuł 9

Uwierzytelnianie i dostęp do systemu decyzji celnych

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców i innych osób w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu decyzji celnych przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS.

Uwierzytelnienie i dostęp przedstawicieli celnych do wspólnych komponentów systemu decyzji celnych wymaga, aby ich uprawnienia do działania w tym charakterze były zarejestrowane w systemie UUM&DS lub w systemie zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników ustanowionym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 20.

2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu decyzji celnych przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu decyzji celnych przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 10

Unijny portal dla przedsiębiorców

1. Unijny portal dla przedsiębiorców jest punktem dostępu do systemu decyzji celnych dla przedsiębiorców oraz innych osób.

2. Unijny portal dla przedsiębiorców współpracuje z centralnym systemem zarządzania decyzjami celnymi, a także z krajowymi systemami zarządzania decyzjami celnymi, o ile zostały one utworzone przez państwa członkowskie.

3. Unijny portal dla przedsiębiorców jest używany do wniosków i pozwoleń, o których mowa w art. 8 ust. 1, jak również do zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków i pozwoleń, jeśli te pozwolenia lub decyzje mogą mieć skutki w więcej niż jednym państwie członkowskim.

4. Państwo członkowskie może podjąć decyzję dopuszczającą użytkowanie unijnego portalu dla przedsiębiorców do wniosków i pozwoleń, o których mowa w art. 8 ust. 1, jak również do zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków i pozwoleń, jeśli te pozwolenia lub decyzje mają skutki jedynie w tym państwie członkowskim.

Gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o użytkowaniu unijnego portalu dla przedsiębiorców do pozwoleń lub decyzji mających skutki jedynie w tym państwie członkowskim, powiadamia o tym fakcie Komisję.

Artykuł 11

Centralny system zarządzania decyzjami celnymi

1. Centralny system zarządzania decyzjami celnymi jest użytkowany przez organy celne państw członkowskich do celów przetwarzania wniosków i pozwoleń, o których mowa w art. 8 ust. 1, a także do zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków i pozwoleń do celów sprawdzania, czy spełnione są warunki umożliwiające akceptację wniosku i wydanie decyzji.

2. Centralny system zarządzania decyzjami celnymi współpracuje z unijnym portalem dla przedsiębiorców, usługami dotyczącymi danych referencyjnych, o których mowa w art. 13, oraz z krajowymi systemami zarządzania decyzjami celnymi, o ile zostały one utworzone przez państwa członkowskie.

Artykuł 12

Konsultacje między organami celnymi państw członkowskich z wykorzystaniem systemu zarządzania decyzjami celnymi

Organ celny państwa członkowskiego korzysta z centralnego systemu zarządzania decyzjami celnymi, kiedy potrzebuje skonsultować się z organem celnym innego państwa członkowskiego przed podjęciem decyzji w odniesieniu do wniosków bądź pozwoleń, o których mowa w art. 8 ust. 1.

*Artykuł 13***Usługi dotyczące danych referencyjnych**

1. Usługi dotyczące danych referencyjnych wykorzystuje się w celu centralnego przechowywania danych dotyczących pozwoleń, o których mowa w art. 8 ust. 1, a także decyzji dotyczących tych pozwoleń; usługi te umożliwiają konsultowanie, replikację i walidację tych pozwoleń przez inne systemy informatyczne ustanowione do celów art. 16 kodeksu.
2. Usługi dotyczące danych referencyjnych są wykorzystywane do przechowywania danych z systemu zarejestrowanych eksporterów (REX), o którym mowa w art. 80 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, systemu EORI i systemu AEO.

*Artykuł 14***Krajowy portal dla przedsiębiorców**

1. Krajowy portal dla przedsiębiorców, o ile został utworzony, jest dodatkowym punktem dostępu do systemu decyzji celnych dla przedsiębiorców oraz innych osób.
2. Jeśli chodzi o wnioski i pozwolenia, o których mowa w art. 8 ust. 1, a także zarządzanie decyzjami dotyczącymi tych wniosków i pozwoleń, w przypadku, gdy dane pozwolenia lub decyzje mogą mieć skutki w więcej niż jednym państwie członkowskim, przedsiębiorcy i inne osoby mogą wybrać korzystanie z krajowego portalu dla przedsiębiorców, o ile został on utworzony, bądź z unijnego portalu dla przedsiębiorców.
3. Krajowy portal dla przedsiębiorców współpracuje z krajowym systemem zarządzania decyzjami celnymi, o ile został on utworzony.
4. Jeżeli państwo członkowskie stworzy krajowy portal dla przedsiębiorców, powiadamia o tym fakcie Komisję.

*Artykuł 15***Krajowy system zarządzania decyzjami celnymi**

1. Krajowy system zarządzania decyzjami celnymi, o ile został utworzony, jest użytkowany przez organy celne państwa członkowskiego, które go utworzyło, do celów przetwarzania wniosków i pozwoleń, o których mowa w art. 8 ust. 1, a także do zarządzania decyzjami dotyczącymi tych wniosków i pozwoleń do celów sprawdzania, czy spełnione są warunki umożliwiające akceptację wniosku i wydanie decyzji.
2. Krajowy system zarządzania decyzjami celnymi współpracuje z centralnym systemem zarządzania decyzjami celnymi do celów konsultacji między organami celnymi państw członkowskich, o których to konsultacjach mowa w art. 12.

ROZDZIAŁ IV

SYSTEM UUM&DS*Artykuł 16***Cel i struktura systemu UUM&DS**

1. System UUM&DS umożliwia komunikację między Komisją a systemami zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników w państwach członkowskich, o których to systemach jest mowa w art. 20, w celu zapewnienia personelowi Komisji, przedsiębiorcom i innym osobom bezpiecznego uprawnionego dostępu do systemów teleinformatycznych.
2. System UUM&DS składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) systemu zarządzania uprawnieniami dostępu;
 - b) modułu administracyjnego.
3. Państwo członkowskie tworzy system zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników jako krajowy komponent systemu UUM&DS.

*Artykuł 17***Korzystanie z systemu UUM&DS**

System UUM&DS użytkuje się, aby zapewnić uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień:

- a) przedsiębiorców i innych osób, do celów zapewnienia im dostępu do EUCTP, wspólnych komponentów systemu decyzji celnych, systemu EBTI, systemu AEO, systemu INF SP i ICS2;
- b) personelu Komisji do celów zapewnienia mu dostępu do EUCTP, wspólnych komponentów systemu decyzji celnych, systemu EBTI, systemu EORI, systemu AEO, ICS2, AES, NCTS, CRMS, CCI i systemu INF SP oraz do celów utrzymania systemu UUM&DS oraz zarządzania tym systemem.

*Artykuł 18***System zarządzania dostępem**

Komisja wdraża system zarządzania dostępem w celu walidacji żądań o przyznanie dostępu składanych przez przedsiębiorców i inne osoby w ramach systemu UUM&DS poprzez współdziałanie z systemami zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników w państwach członkowskich, o których to systemach mowa w art. 20.

*Artykuł 19***Moduł administracyjny**

Komisja wdraża moduł administracyjny w celu zarządzania regułami uwierzytelniania i autoryzacji w celu walidacji danych identyfikacyjnych przedsiębiorców i innych osób dla celów udzielania dostępu do systemów teleinformatycznych.

*Artykuł 20***Systemy zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników w państwach członkowskich**

Państwa członkowskie ustanawiają system zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników w celu zapewnienia:

- a) bezpiecznej rejestracji i przechowywania danych identyfikacyjnych przedsiębiorców i innych osób;
- b) bezpiecznej wymiany podpisanych i zaszyfrowanych danych identyfikacyjnych przedsiębiorców i innych osób.

ROZDZIAŁ V

SYSTEM EBTI*Artykuł 21***Cel i struktura systemu EBTI**

1. Zgodnie z art. 33 i 34 kodeksu system EBTI umożliwia:
 - a) komunikację między Komisją, organami celnymi państw członkowskich, przedsiębiorcami i innymi osobami do celów składania i przetwarzania wniosków o udzielenie WIT i decyzji WIT;
 - b) zarządzanie wszelkimi późniejszymi zdarzeniami, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub decyzję;
 - c) monitorowanie obowiązkowego korzystania z decyzji WIT;
 - d) monitorowanie przedłużonego korzystania z decyzji WIT i zarządzanie nim.
2. System EBTI składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) unijnego specjalnego portalu dla przedsiębiorców w zakresie EBTI;
 - b) centralnego systemu EBTI;
 - c) zdolności do monitorowania korzystania z decyzji WIT.

3. Państwa członkowskie mogą utworzyć – jako komponent krajowy – krajowy system wiążącej informacji taryfowej („krajowy system WIT”) wraz z krajowym portalem dla przedsiębiorców.

Artykuł 22

Korzystanie z systemu EBTI

1. System EBTI jest używany do przekazywania, przetwarzania, wymiany i przechowywania informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie WIT lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub decyzję, zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
2. System EBTI użytkuje się do wspierania organów celnych państw członkowskich przy monitorowaniu przestrzegania obowiązków wynikających z WIT zgodnie z art. 21 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
3. Komisja użytkuje system EBTI do informowania państw członkowskich, zgodnie z art. 22 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, o wyczerpaniu ilości towarów, które mogą zostać odprawione w okresie przedłużonego użycia.

Artykuł 23

Uwierzytelnianie i dostęp do systemu EBTI

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców i innych osób w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu EBTI przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS.

Uwierzytelnianie i dostęp przedstawicieli celnych do wspólnych komponentów systemu EBTI wymaga, aby ich uprawnienia do działania w tym charakterze były zarejestrowane w systemie UUM&DS lub w systemie zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników ustanowionym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 20.

2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu EBTI przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu EBTI przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 24

Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie EBTI

1. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie EBTI komunikuje się z EUCTP, przy czym EUCTP jest punktem dostępu do systemu EBTI dla przedsiębiorców i innych osób.
2. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie EBTI współpracuje z centralnym systemem EBTI i zapewnia możliwość przekierowania do krajowych portali dla przedsiębiorców, o ile krajowe systemy WIT zostały utworzone przez państwa członkowskie.
3. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie EBTI jest używany do przekazywania i wymiany informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie WIT lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub decyzję.

Artykuł 25

Centralny system EBTI

1. Centralny system EBTI jest użytkowany przez organy celne państw członkowskich do przetwarzania, wymiany i przechowywania informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie WIT lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub decyzję, do celów sprawdzenia, czy spełnione są warunki przyjęcia wniosku i wydania decyzji.

2. Centralny system EBTI jest użytkowany przez organy celne państw członkowskich do celów konsultacji, przetwarzania, wymiany i przechowywania informacji, o których to celach mowa w art. 16 ust. 4, art. 17 oraz art. 21 ust. 2 lit. b) i art. 21 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
3. Centralny system EBTI współpracuje z unijnym specjalnym portalem dla przedsiębiorców w zakresie EBTI oraz z krajowymi systemami WIT, o ile zostały one utworzone.

Artykuł 26

Konsultacje między organami celnymi państw członkowskich z wykorzystaniem centralnego systemu EBTI

Organ celny państwa członkowskiego korzysta z centralnego systemu EBTI do konsultowania się z organami celnymi innych państw członkowskich w celu zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

Artykuł 27

Monitorowanie korzystania z decyzji WIT

Możliwość monitorowania korzystania z decyzji WIT stosuje się do celów określonych w art. 21 ust. 3 i art. 22 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

Artykuł 28

Krajowy portal dla przedsiębiorców

1. W tych państwach członkowskich, które utworzyły krajowy system WIT zgodnie z art. 21 ust. 3, głównym punktem dostępu do krajowego systemu WIT dla przedsiębiorców i innych osób jest krajowy portal dla przedsiębiorców.
2. Przedsiębiorcy i inne osoby korzystają z krajowego portalu dla przedsiębiorców, o ile został on utworzony, do wniosków i decyzji w sprawie WIT lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub decyzję.
3. Krajowy portal dla przedsiębiorców współpracuje z krajowym systemem WIT, o ile został on utworzony.
4. Krajowy portal dla przedsiębiorców obsługuje procesy równoważne procesom obsługiwanym przez unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie EBTI.
5. Jeżeli państwo członkowskie stworzy krajowy portal dla przedsiębiorców, powiadamia o tym fakcie Komisję. Komisja powinna zapewnić, aby dostęp do krajowego portalu dla przedsiębiorców był możliwy bezpośrednio z unijnego specjalnego portalu dla przedsiębiorców w zakresie EBTI.

Artykuł 29

Krajowy system WIT

1. Krajowy system WIT, o ile został utworzony, jest użytkowany przez organy celne państwa członkowskiego, które go utworzyło, do przetwarzania, wymiany i przechowywania informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie WIT lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub decyzję, do celów sprawdzenia, czy spełnione są warunki przyjęcia wniosku lub wydania decyzji.
2. Organ celny państwa członkowskiego używa krajowy system WIT do celów konsultacji, przetwarzania, wymiany i przechowywania informacji, o których to celach mowa w art. 16 ust. 4, art. 17, art. 21 ust. 2 lit. b) i art. 21 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, chyba że korzysta w tym celu z centralnego systemu EBTI.
3. Krajowy system WIT współpracuje z krajowym portalem dla przedsiębiorców i z centralnym europejskim systemem WIT.

ROZDZIAŁ VI

SYSTEM EORI*Artykuł 30***Cel i struktura systemu EORI**

System EORI umożliwia niepowtarzalną rejestrację i identyfikację przedsiębiorców i innych osób na poziomie Unii.

System EORI składa się z następujących komponentów:

- a) centralnego systemu EORI;
- b) krajowych systemów EORI, o ile zostały one utworzone przez państwa członkowskie.

*Artykuł 31***Korzystanie z systemu EORI**

1. System EORI jest używany do następujących celów:
 - a) otrzymywania danych, o których mowa w załączniku 12-01 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 („dane EORI”), dostarczanych przez państwa członkowskie, do celów rejestracji przedsiębiorców i innych osób;
 - b) centralnego przechowywania danych EORI w odniesieniu do rejestracji i identyfikacji przedsiębiorców i innych osób;
 - c) udostępniania danych EORI państwom członkowskim.
2. System EORI umożliwia organom celnym państw członkowskich elektroniczny dostęp do danych EORI przechowywanych na poziomie centralnego systemu.
3. System EORI współpracuje ze wszystkimi pozostałymi systemami teleinformatycznymi, w których używa się numeru EORI.

*Artykuł 32***Uwierzytelnianie i dostęp do centralnego systemu EORI**

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celných państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu EORI przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu EORI przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

*Artykuł 33***Centralny system EORI**

1. Centralny system EORI jest użytkowany przez organy celne państw członkowskich do celów określonych w art. 7 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
2. Centralny system EORI współpracuje z krajowymi systemami EORI, o ile zostały one utworzone.

*Artykuł 34***Krajowy system EORI**

1. Krajowy system EORI, o ile został utworzony, jest użytkowany przez organy celne państwa członkowskiego, które go utworzyło, do wymiany i przechowywania danych EORI.
2. Krajowy system EORI współpracuje z centralnym systemem EORI.

ROZDZIAŁ VII

SYSTEM AEO

Artykuł 35

Cel i struktura systemu AEO

1. System AEO umożliwia komunikację między Komisją, organami celnymi państw członkowskich, przedsiębiorcami i innymi osobami do celów składania i przetwarzania wniosków o przyznanie statusu AEO oraz udzielania pozwoleń AEO, a także zarządzanie wszelkimi późniejszymi zdarzeniami, które mogą mieć wpływ na pierwotną decyzję, a o których jest mowa w art. 30 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
2. System AEO składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) unijnego specjalnego portalu dla przedsiębiorców w zakresie AEO;
 - b) centralnego systemu AEO.
3. Państwa członkowskie mogą tworzyć następujące krajowe komponenty:
 - a) krajowy portal dla przedsiębiorców;
 - b) krajowy system AEO.

Artykuł 36

Korzystanie z systemu AEO

1. System AEO jest używany do przekazywania, przetwarzania, wymiany i przechowywania informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie statusu AEO lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotną decyzję, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1 i 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
2. Organy celne państw członkowskich korzystają z systemu AEO w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z art. 31 ust. 1 i 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 oraz prowadzą rejestr odnośnych konsultacji.

Artykuł 37

Uwierzytelnianie i dostęp do centralnego systemu AEO

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców i innych osób w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu AEO przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS.

Uwierzytelnienie i dostęp przedstawicieli celnych do wspólnych komponentów systemu AEO wymaga, aby ich uprawnienia do działania w tym charakterze były zarejestrowane w systemie UUM&DS lub w systemie zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników ustanowionym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 20.
2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu AEO przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu AEO przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 38

Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie AEO

1. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie AEO komunikuje się z EUCTP, przy czym EUCTP jest punktem dostępu do systemu AEO dla przedsiębiorców i innych osób.

2. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie AEO współpracuje z centralnym systemem AEO i zapewnia możliwość przekierowania do krajowych portali dla przedsiębiorców, o ile zostały one utworzone.
3. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie AEO jest używany do przekazywania i wymiany informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie statusu AEO lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotną decyzję.

Artykuł 39

Centralny system AEO

1. Centralny system AEO jest użytkowany przez organy celne państw członkowskich do wymiany i przechowywania informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie statusu AEO lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotną decyzję.
2. Organы celne państw członkowskich korzystają z centralnego systemu AEO do celów wymiany i przechowywania informacji oraz konsultowania decyzji i zarządzania nimi, o których to celach mowa w art. 30 i 31 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
3. Centralny system AEO współpracuje z unijnym portalem dla przedsiębiorców oraz, w stosownych przypadkach, z krajowymi systemami AEO, o ile zostały one utworzone.

Artykuł 40

Krajowy portal dla przedsiębiorców

1. Krajowy portal dla przedsiębiorców, o ile został on utworzony, umożliwia wymianę informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie statusu AEO.
2. Przedsiębiorcy i inne osoby korzystają z krajowego portalu dla przedsiębiorców, o ile został on utworzony, w celu wymiany informacji z organami celnymi państw członkowskich w odniesieniu do wniosków i decyzji w sprawie statusu AEO.
3. Krajowy portal dla przedsiębiorców współpracuje z krajowym systemem AEO.

Artykuł 41

Krajowy system AEO

1. Krajowy system AEO, o ile został on utworzony, jest użytkowany przez organy celne państwa członkowskiego, które go utworzyło, do wymiany i przechowywania informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie statusu AEO lub wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotną decyzję.
2. Krajowy system AEO współpracuje z krajowym portalem dla przedsiębiorców, o ile został on utworzony, i z centralnym systemem AEO.

ROZDZIAŁ VIII

SYSTEM KONTROLI IMPORTU 2

Artykuł 42

Cel i struktura ICS2

1. ICS2 wspiera komunikację między organami celnymi państw członkowskich oraz między przedsiębiorcami i innymi osobami a organami celnymi państw członkowskich w następujących celach:
 - a) spełnienie wymogów dotyczących przywózowej deklaracji skróconej;
 - b) analiza ryzyka przez organy celne państw członkowskich, przeprowadzana głównie do celów bezpieczeństwa i ochrony oraz do celów środków celnych, w tym kontroli celnych, mających na celu ograniczenie istotnego ryzyka;
 - c) komunikacja między organami celnymi państw członkowskich w celu spełnienia wymogów dotyczących przywózowej deklaracji skróconej.

2. ICS2 składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców;
 - b) wspólnego repozytorium.
3. Każde państwo członkowskie tworzy swój krajowy system przywózowy jako komponent krajowy.
4. Państwo członkowskie może stworzyć swój krajowy interfejs dla przedsiębiorców jako komponent krajowy.

Artykuł 43

Korzystanie z ICS2

1. ICS2 jest używany do następujących celów:
 - a) przedkładanie, przetwarzanie i przechowywanie danych zawartych w przywózowych deklaracjach skróconych oraz wnioskach o sprostowanie i unieważnienia, o których mowa w art. 127 i 129 kodeksu;
 - b) przyjmowanie, przetwarzanie i przechowywanie danych zawartych w przywózowych deklaracjach skróconych, uzyskanych ze zgłoszeń, o których mowa w art. 130 kodeksu;
 - c) przedkładanie, przetwarzanie i przechowywanie informacji dotyczących powiadomień o przybyciu statku morskiego lub statku powietrznego, o których mowa w art. 133 kodeksu;
 - d) przyjmowanie, przetwarzanie i przechowywanie informacji o przedstawieniu towarów organom celnym, o którym mowa w art. 139 kodeksu;
 - e) przyjmowanie, przetwarzanie i przechowywanie informacji dotyczących wniosków o analizę ryzyka i wyników tej analizy, zaleceń kontrolnych, decyzji w sprawie kontroli oraz wyników kontroli, o których mowa w art. 46 ust. 3 i 5 oraz art. 47 ust. 2 kodeksu;
 - f) przyjmowanie, przetwarzanie, przechowywanie i przekazywanie powiadomień i informacji przedsiębiorcom lub innym osobom, o których mowa w art. 186 ust. 2 lit. e) oraz art. 186 ust. 3, 4, 5 i 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 i art. 24 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;
 - g) przedkładanie, przetwarzanie i przechowywanie informacji, których organy celne państw członkowskich żądają od przedsiębiorców lub innych osób na podstawie art. 186 ust. 3 i 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
2. ICS2 użytkuje się do wspierania monitorowania i oceny przez Komisję i państwa członkowskie wdrażania wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowych obszarów kontroli, o których mowa w art. 46 ust. 3 kodeksu.

Artykuł 44

Uwierzytelnianie i dostęp do ICS2

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców i innych osób w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu ICS2 przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS.
2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu ICS2 przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu ICS2 przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 45

Wspólny interfejs dla przedsiębiorców

1. Wspólny interfejs dla przedsiębiorców jest punktem dostępu do ICS2 dla przedsiębiorców i innych osób do celów art. 182 ust. 1a rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
2. Wspólny interfejs dla przedsiębiorców współpracuje ze wspólnym repozytorium ICS2, o którym mowa w art. 46.

3. Wspólny interfejs dla przedsiębiorców jest używany do przedkładania danych, składania wniosków o sprostowanie, składania wniosków o unieważnienie, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych i powiadomieniach o przybyciu towarów, a także do wymiany informacji między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami i innymi osobami.

Artykuł 46

Wspólne repozytorium ICS2

1. Wspólne repozytorium ICS2 jest użytkowane przez organy celne państw członkowskich do przetwarzania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych, wnioskach o sprostowanie, wnioskach o unieważnienie, powiadomieniach o przybyciu towarów, powiadomieniach o przedstawieniu towarów, informacjach dotyczących wniosków o analizę ryzyka i wyników tej analizy, zaleceniach kontrolnych, decyzjach kontrolnych oraz wynikach kontroli, a także informacjach wymienianych z przedsiębiorcami lub innymi osobami.

2. Wspólne repozytorium ICS2 jest użytkowane przez Komisję i państwa członkowskie do celów statystyk i ocen oraz do wymiany informacji zawartych w przywozowej deklaracji skróconej między państwami członkowskimi.

3. Wspólne repozytorium ICS2 współpracuje ze wspólnym interfejsem dla przedsiębiorców, krajowymi interfejsami dla przedsiębiorców, o ile zostały one utworzone przez państwa członkowskie, i z krajowymi systemami przywozowymi.

Artykuł 47

Wymiana informacji między organami celnymi państw członkowskich za pomocą wspólnego repozytorium ICS2

Przed zakończeniem analizy ryzyka głównie do celów bezpieczeństwa i ochrony organ celny państwa członkowskiego wymienia informacje z organem celnym innego państwa członkowskiego za pomocą wspólnego repozytorium ICS2, zgodnie z art. 186 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

Organ celny państwa członkowskiego użytkuje również wspólne repozytorium ICS2 do wymiany informacji z organem celnym innego państwa członkowskiego na temat zalecanych kontroli, decyzji podjętych w sprawie zalecanych kontroli oraz wyników kontroli celnych, zgodnie z art. 186 ust. 7 i 7a rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

Artykuł 48

Krajowy interfejs dla przedsiębiorców

1. Krajowy interfejs dla przedsiębiorców, o ile został utworzony przez państwa członkowskie, jest punktem dostępu do ICS2 dla przedsiębiorców i innych osób zgodnie z art. 182 ust. 1a rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w przypadku, gdy przekazywana informacja jest skierowana do państwa członkowskiego prowadzącego ten krajowy interfejs dla przedsiębiorców.

2. W odniesieniu do przedkładania, sprostowań, unieważnień, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych i powiadomieniach o przybyciu towarów, a także wymiany informacji między organami celnymi a przedsiębiorcami i innymi osobami, przedsiębiorcy i inne osoby mogą wybrać korzystanie z krajowego interfejsu dla przedsiębiorców, o ile został utworzony, lub wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców.

3. Krajowy interfejs dla przedsiębiorców, o ile został utworzony, współpracuje ze wspólnym repozytorium ICS2.

4. Jeżeli państwo członkowskie stworzy krajowy interfejs dla przedsiębiorców, powiadamia o tym fakcie Komisję.

Artykuł 49

Krajowy system przywozowy

1. Krajowy system przywozowy jest użytkowany przez organ celny danego państwa członkowskiego do następujących celów:

a) wymiana danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej, uzyskanych ze zgłoszeń, o których mowa w art. 130 kodeksu;

- b) wymiana informacji i powiadomień ze wspólnym repozytorium ICS2 dotyczących przybycia statku morskiego lub statku powietrznego;
- c) wymiana informacji o przedstawieniu towarów;
- d) przetwarzanie wniosków o analizy ryzyka, wymiana i przetwarzanie informacji dotyczących wyników analiz ryzyka, zaleceń kontrolnych, decyzji kontrolnych i wyników kontroli.

Jest on również wykorzystywany w przypadkach, gdy organ celny żąda dodatkowych informacji od przedsiębiorców i innych osób oraz otrzymuje od nich informacje.

- 2. Krajowy system przywozowy współpracuje ze wspólnym repozytorium ICS2.
- 3. Krajowy system przywozowy współpracuje z systemami budowanymi na szczeblu krajowym do celu wyszukiwania informacji, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ IX

AUTOMATYCZNY SYSTEM EKSPORTU

Artykuł 50

Cel i struktura AES

- 1. Zdecentralizowany system AES umożliwia komunikację między organami celnymi państw członkowskich oraz między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami i innymi osobami do celów składania i przetwarzania zgłoszeń wywozowych i zgłoszeń do powrotnego wywozu, gdy towary są wyprowadzane poza obszar celny Unii. AES może również umożliwiać komunikację między organami celnymi państw członkowskich do celów przekazywania danych z wywozowych deklaracji skróconych w sytuacjach, o których mowa w art. 271 ust. 1 akapit drugi kodeksu.
- 2. AES składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) wspólnej sieci łączności;
 - b) usług centralnych.
- 3. Państwa członkowskie tworzą następujące krajowe komponenty:
 - a) krajowy portal dla przedsiębiorców;
 - b) krajowy system wywozowy („krajowy AES”);
 - c) wspólny interfejs między AES i NCTS na szczeblu krajowym;
 - d) wspólny interfejs między AES a systemem kontroli przemieszczania wyrobów akcyzowych (EMCS) na szczeblu krajowym.

Artykuł 51

Korzystanie z AES

Gdy towary są wyprowadzane poza obszar celny Unii albo przemieszczane na obszary objęte specjalnymi systemami podatkowymi lub z tych obszarów, AES jest używany do następujących celów:

- a) zapewnienie, aby przy wywozie i wyprowadzeniu dopełniono formalności określonych w kodeksie;
- b) składanie i przetwarzanie zgłoszeń wywozowych i zgłoszeń do powrotnego wywozu;
- c) obsługa wymiany komunikatów między urzędem celnym wywozu a urzędem celnym wyprowadzenia oraz – w przypadku odprawy scentralizowanej dla eksportu – między kontrolnym urzędem celnym a urzędem celnym przedstawienia;
- d) obsługa wymiany komunikatów między urzędem celnym złożenia a urzędem celnym wyprowadzenia w sytuacjach, o których mowa w art. 271 ust. 1 akapit drugi kodeksu.

Artykuł 52

Uwierzytelnianie i dostęp do AES

- 1. Za pośrednictwem krajowego portalu dla przedsiębiorców przedsiębiorcy i inne osoby uzyskują dostęp wyłącznie do krajowego AES. Uwierzytelnianie i weryfikacja uprawnień są określone przez państwa członkowskie.

2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu AES przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu AES przeprowadza się z wykorzystaniem UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 53

Wspólna sieć łączności AES

1. Wspólna sieć łączności zapewnia łączność elektroniczną między krajowymi AES państw członkowskich.
2. Organy celne państw członkowskich użytkują wspólną sieć łączności do wymiany informacji, o których mowa w art. 51 lit. c) i d).

Artykuł 54

Krajowy portal dla przedsiębiorców

1. Krajowy portal dla przedsiębiorców umożliwia wymianę informacji między przedsiębiorcami lub innymi osobami a krajowym AES organu celnego państwa członkowskiego.
2. Krajowy portal dla przedsiębiorców współpracuje z krajowym AES.

Artykuł 55

Krajowy system wywozowy

1. Krajowy AES współpracuje z krajowym portalem dla przedsiębiorców i jest użytkowany przez organ celny państwa członkowskiego do przetwarzania zgłoszeń wywozowych i zgłoszeń do powrotnego wywozu.
2. Krajowe AES państw członkowskich komunikują się ze sobą drogą elektroniczną za pośrednictwem wspólnej sieci łączności i przetwarzają informacje o wywozie i wyprowadzeniu otrzymane od innych państw członkowskich.
3. Państwa członkowskie zapewniają i utrzymują interfejs na szczeblu krajowym między własnymi krajowymi AES i EMCS do celów art. 280 kodeksu oraz art. 21 i 25 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 ⁽⁸⁾.
4. Państwa członkowskie zapewniają i utrzymują interfejs na szczeblu krajowym między własnymi krajowymi AES i NCTS do celów art. 280 kodeksu, art. 329 ust. 5 i 6 oraz art. 333 ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

Artykuł 56

Okres przejściowy w odniesieniu do systemów teleinformatycznych

1. W okresie wdrażania wskazanym w decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 Komisja zapewnia państwom członkowskim dodatkowe wspólne komponenty, przepisy przejściowe i mechanizmy wspierające, aby stworzyć środowisko operacyjne, za pośrednictwem którego państwa członkowskie, które jeszcze nie wdrożyły nowego systemu, mogą utrzymać tymczasowo interoperacyjność z państwami członkowskimi, które już uruchomiły nowy system.
2. Komisja oferuje wspólny komponent w postaci centralnego konwertera do wymiany komunikatów za pośrednictwem wspólnej sieci łączności. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o jego wdrożeniu na szczeblu krajowym.
3. W przypadku stopniowego przyłączania podmiotów gospodarczych i innych osób państwo członkowskie może zaoferować krajowy konwerter do wymiany komunikatów między przedsiębiorcą i innymi osobami a organem celnym.

⁽⁸⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiająca ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (Dz.U. L 58 z 27.2.2020, s. 4).

4. Komisja, działając we współpracy z państwami członkowskimi, opracuje przepisy techniczne, które należy stosować w okresie przejściowym i które mają charakter biznesowo-techniczny, aby umożliwić ustalenie powiązań i interoperacyjność między wymogami w zakresie wymiany informacji określonymi w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/341⁽⁹⁾ i w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2446 wraz z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/2447.

ROZDZIAŁ X

NOWY SKOMPUTERYZOWANY SYSTEM TRANZYTOWY

Artykuł 57

Cel i struktura NCTS

1. Zdecentralizowany system NCTS umożliwia komunikację między organami celnymi państw członkowskich oraz między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami i innymi osobami do celów składania i przetwarzania zgłoszeń celnych i powiadomień, gdy towary są obejmowane procedurą tranzytu.
2. NCTS składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) wspólnej sieci łączności;
 - b) usług centralnych.
3. Państwa członkowskie tworzą następujące krajowe komponenty:
 - a) krajowy portal dla przedsiębiorców;
 - b) krajowy system tranzytowy („krajowy NCTS”);
 - c) wspólny interfejs między NCTS i AES na szczeblu krajowym.

Artykuł 58

Korzystanie z NCTS

Gdy towary są przemieszczane w ramach procedury tranzytu, NCTS jest używany do następujących celów:

- a) zapewnienie dopełnienia formalności tranzytowych określonych w kodeksie;
- b) zapewnienie dopełnienia formalności przewidzianych w Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej⁽¹⁰⁾;
- c) składanie i przetwarzanie zgłoszeń tranzytowych;
- d) składanie zgłoszenia tranzytowego zawierającego dane niezbędne do analizy ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony zgodnie z art. 263 ust. 4 kodeksu;
- e) składanie zgłoszenia tranzytowego zamiast przywózowej deklaracji skróconej, jak określono w art. 130 ust. 1 kodeksu.

Artykuł 59

Uwierzytelnianie i dostęp do NCTS

1. Za pośrednictwem krajowego portalu dla przedsiębiorców przedsiębiorcy uzyskują dostęp wyłącznie do krajowego systemu tranzytowego. Uwierzytelnianie i weryfikacja uprawnień są określane przez państwa członkowskie.
2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów NCTS przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów NCTS przeprowadza się z wykorzystaniem UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów kodeksu w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 (Dz.U. L 69 z 15.3.2016, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

*Artykuł 60***Wspólna sieć łączności NCTS**

1. Wspólna sieć łączności zapewnia łączność elektroniczną między krajowymi NCTS państw członkowskich i umawiających się stron Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej.
2. Organy celne państw członkowskich użytkują wspólną sieć łączności do wymiany informacji związanych z formalnościami tranzytowymi.

*Artykuł 61***Krajowy portal dla przedsiębiorców**

1. Krajowy portal dla przedsiębiorców umożliwia wymianę informacji między przedsiębiorcami i innymi osobami a krajowym NCTS organów celnych państwa członkowskiego.
2. Krajowy portal dla przedsiębiorców współpracuje z krajowym NCTS.

*Artykuł 62***Krajowy system tranzytowy**

1. Krajowy NCTS współpracuje z krajowym portalem dla przedsiębiorców i jest użytkowany przez organ celny państwa członkowskiego lub państwa będącego stroną Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej do składania i przetwarzania zgłoszeń tranzytowych.
2. Krajowy NCTS komunikuje się drogą elektroniczną, za pośrednictwem wspólnej sieci łączności, ze wszystkimi krajowymi aplikacjami tranzytowymi państw członkowskich i umawiających się stron Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej oraz przetwarza informacje dotyczące tranzytu otrzymane od innych państw członkowskich i umawiających się stron Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej.
3. Państwa członkowskie zapewniają i utrzymują interfejs między swoimi krajowymi NCTS i AES do celu art. 329 ust. 5 i 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

*Artykuł 63***Okres przejściowy w odniesieniu do systemów teleinformatycznych**

1. W okresie przejściowym wskazanym w decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 Komisja zapewnia państwom członkowskim dodatkowe wspólne komponenty, przepisy przejściowe i mechanizmy wspierające, aby stworzyć środowisko operacyjne, za pośrednictwem którego państwa członkowskie, które jeszcze nie wdrożyły nowego systemu, mogą utrzymać tymczasowo interoperacyjność z państwami członkowskimi, które już uruchomiły nowy system.
2. Komisja oferuje wspólny komponent w postaci centralnego konwertera do wymiany komunikatów za pośrednictwem wspólnej sieci łączności. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o jego wdrożeniu na szczeblu krajowym.
3. W przypadku stopniowego przyłączania podmiotów gospodarczych i innych osób państwo członkowskie może zaoferować krajowy konwerter do wymiany komunikatów między przedsiębiorcą i innymi osobami a organem celnym.
4. Komisja, działając we współpracy z państwami członkowskimi, opracowuje przepisy techniczne, które należy stosować w okresie przejściowym i które mają charakter biznesowo-techniczny, aby umożliwić ustalenie powiązań i interoperacyjność między starymi wymogami w zakresie wymiany informacji (określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/341) a nowymi wymogami w zakresie wymiany informacji (tj. wymogami określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2446 wraz z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/2447).

ROZDZIAŁ XI

SYSTEM INF DLA PROCEDUR SPECJALNYCH

Artykuł 64

Cel i struktura systemu INF SP

1. System INF SP umożliwia komunikację między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami i innymi osobami do celów wydawania i zarządzania danymi z INF w zakresie procedur specjalnych.
2. System INF SP składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) unijnego specjalnego portalu dla przedsiębiorców w zakresie INF;
 - b) centralnego systemu INF.

Artykuł 65

Korzystanie z systemu INF SP

1. INF SP jest używany przez przedsiębiorców i inne osoby do składania wniosków o INF i monitorowania ich statusu oraz do przetwarzania takich wniosków i zarządzania INF przez organy celne państw członkowskich.
2. INF SP umożliwia tworzenie INF przez organy celne państw członkowskich oraz, w razie potrzeby, komunikację między organami celnymi państw członkowskich.
3. INF SP umożliwia obliczanie kwoty należności celnych przywozowych zgodnie z art. 86 ust. 3 kodeksu.

Artykuł 66

Uwierzytelnianie i dostęp do centralnego systemu INF SP

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców i innych osób do celów dostępu do wspólnych komponentów systemu INF SP przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS.

Uwierzytelnienie i dostęp przedstawicieli celnych do wspólnych komponentów systemu INF SP wymaga, aby ich uprawnienia do działania w tym charakterze były zarejestrowane w systemie UUM&DS lub w systemie zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników ustanowionym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 20.

2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu INF SP przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu INF SP przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 67

Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie INF

1. Unijny portal celny dla przedsiębiorców zapewnia dostęp do unijnego specjalnego portalu dla przedsiębiorców w zakresie INF, o którym mowa w art. 6, przy czym unijny specjalny portal dla przedsiębiorców jest punktem dostępu do systemu INF SP dla przedsiębiorców i innych osób.
2. Unijny specjalny portal dla przedsiębiorców w zakresie INF współpracuje z centralnym systemem INF SP.

Artykuł 68

Centralny system INF SP

1. Centralny system INF SP jest użytkowany przez organy celne państw członkowskich do wymiany i przechowywania informacji dotyczących przedłożonych INF.
2. Centralny system INF SP współpracuje z unijnym specjalnym portalem dla przedsiębiorców w zakresie INF.

ROZDZIAŁ XII

SYSTEM ZARZĄDZANIA RYZYKIEM CELNYM

Artykuł 69

Cel i struktura CRMS

1. CRMS umożliwia przekazywanie, przechowywanie i wymianę informacji o ryzyku między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją w celu pomagania we wdrażaniu wspólnych ram zarządzania ryzykiem.
2. O ile została utworzona, można korzystać z usługi sieciowej dla systemów krajowych, która umożliwia wymianę danych z systemami krajowymi za pośrednictwem interfejsu sieciowego. CRMS współpracuje ze wspólnymi komponentami ICS2.

Artykuł 70

Korzystanie z CRMS

1. CRMS jest używany do następujących celów zgodnie z art. 46 ust. 3 i 5 kodeksu:
 - a) wymiany informacji o ryzyku między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją, o których mowa w art. 46 ust. 5 kodeksu i w art. 36 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, a także przechowywania i przetwarzania takich informacji;
 - b) komunikowania między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją informacji dotyczących wdrażania wspólnych kryteriów ryzyka, priorytetowych działań kontrolnych, zarządzania kryzysowego, o których mowa w art. 36 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, oraz przedkładania, przetwarzania i przechowywania tych informacji, w tym wymiany informacji o ryzyku i analizy wyników tych działań;
 - c) umożliwienia państwom członkowskim i Komisji wyszukiwania w systemie, drogą elektroniczną, sprawozdań z analizy ryzyka dotyczących istniejących zagrożeń i nowych trendów, aby uwzględnić je we wspólnych ramach zarządzania ryzykiem i krajowym systemie zarządzania ryzykiem.
2. Jeżeli możliwa jest automatyzacja przekazywania danych z CRMS do systemów krajowych i z systemów krajowych do CRMS, należy dostosować systemy krajowe do korzystania z usługi sieciowej CRMS.

Artykuł 71

Uwierzytelnianie i dostęp do CRMS

1. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów CRMS przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów CRMS przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

Artykuł 72

Wspólny komponent CRMS

1. CRMS zapewnia formularze informacji o ryzyku oraz formularze informacji zwrotnej dotyczące wyników analizy ryzyka i kontroli, które są wypełniane online w systemie, przetwarzane do celów sprawozdawczości i przechowywane w systemie. Upoważnieni użytkownicy powinni mieć możliwość wyszukiwania formularzy i korzystania z nich do celów zarządzania ryzykiem i kontroli na poziomie krajowym.
2. CRMS zapewnia mechanizmy komunikacji umożliwiające użytkownikom (indywidualnie albo w ramach jednostki organizacyjnej) przekazywanie i wymianę informacji o ryzyku, odpowiadanie na szczególne wnioski innych użytkowników oraz przekazywanie Komisji faktów i analiz wyników ich działań w trakcie wdrażania wspólnych kryteriów ryzyka, priorytetowych działań kontrolnych i zarządzania kryzysowego.

3. CRMS zapewnia narzędzia umożliwiające analizę i agregację danych z formularzy informacji o ryzyku przechowywanych w systemach.
4. CRMS zapewnia platformę do przechowywania informacji, które są istotne dla zarządzania ryzykiem i kontroli – w tym wytycznych, a także informacji i danych dotyczących technologii wykrywania, linków do innych baz danych – oraz udostępniania ich upoważnionym użytkownikom do celów zarządzania ryzykiem i kontroli.

ROZDZIAŁ XIII

ODPRAWA SCENTRALIZOWANA DLA IMPORTU

Artykuł 73

Cel i struktura CCI

1. Zdecentralizowany system CCI umożliwia komunikację między organami celnymi państw członkowskich oraz między organami celnymi państw członkowskich a przedsiębiorcami do celów składania i przetwarzania zgłoszeń celnych w kontekście odprawy scentralizowanej dla importu, gdy w procedurę zaangażowane jest więcej niż jedno państwo członkowskie.
2. CCI składa się z następujących wspólnych komponentów:
 - a) wspólnej sieci łączności;
 - b) usług centralnych.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich krajowe systemy importu komunikowały się za pośrednictwem wspólnej sieci łączności dla CCI z krajowymi systemami importu innych państw członkowskich oraz aby zawierały one przynajmniej następujące komponenty krajowe:
 - a) krajowy portal dla przedsiębiorców;
 - b) krajową aplikację CCI;
 - c) interfejs z EMCS/systemem wymiany informacji dotyczących podatku akcyzowego na poziomie krajowym.

Artykuł 74

Korzystanie z CCI

System CCI jest używany do następujących celów:

- a) zapewnienie dopełnienia określonych w kodeksie formalności związanych z odprawą scentralizowaną dla importu, gdy w procedurę zaangażowane jest więcej niż jedno państwo członkowskie;
- b) składanie i przetwarzanie standardowych zgłoszeń celnych w ramach odprawy scentralizowanej dla importu;
- c) składanie i przetwarzanie uproszczonych zgłoszeń celnych i odpowiednich zgłoszeń uzupełniających w ramach odprawy scentralizowanej dla importu;
- d) składanie i przetwarzanie odpowiednich zgłoszeń celnych i powiadomień o przedstawieniu zawartych w pozwoleniu na wpis do rejestru zgłaszającego w ramach odprawy scentralizowanej dla importu.

Artykuł 75

Uwierzytelnianie i dostęp do CCI

1. Za pośrednictwem krajowego portalu dla przedsiębiorców zbudowanego przez państwa członkowskie przedsiębiorcy uzyskują dostęp wyłącznie do krajowych systemów importu. Uwierzytelnianie i weryfikacja uprawnień są określane przez państwa członkowskie.
2. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień organów celnych państw członkowskich w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu CCI przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Komisję.
3. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień personelu Komisji w celu uzyskania dostępu do wspólnych komponentów systemu CCI przeprowadza się z wykorzystaniem UUM&DS lub usług sieciowych świadczonych przez Komisję.

*Artykuł 76***Wspólna sieć łączności CCI**

1. Wspólna sieć łączności zapewnia łączność elektroniczną między krajowymi aplikacjami CCI państw członkowskich.
2. Organy celne państw członkowskich użytkują wspólną sieć łączności do wymiany informacji związanych z formalnościami przywozowymi dotyczącymi CCI.

*Artykuł 77***Krajowy portal dla przedsiębiorców**

1. Krajowy portal dla przedsiębiorców umożliwia wymianę informacji między przedsiębiorcami a krajowymi systemami importu organów celnych państwa członkowskiego.
2. Krajowy portal dla przedsiębiorców współpracuje z krajowymi aplikacjami CCI.

*Artykuł 78***Krajowy system CCI**

1. Krajowy system CCI jest użytkowany przez organ celny państwa członkowskiego, które go stworzyło, do celów przetwarzania zgłoszeń celnych w ramach scentralizowanej odprawy dla importu (CCI).
2. Krajowe systemy CCI państw członkowskich komunikują się ze sobą drogą elektroniczną za pośrednictwem wspólnej domeny i przetwarzają informacje o przywozie otrzymane od innych państw członkowskich.

ROZDZIAŁ XIV

FUNKCJONOWANIE SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH ORAZ SZKOLENIA W ZAKRESIE KORZYSTANIA Z NICH*Artykuł 79***Rozwijanie, testowanie i użytkowanie systemów teleinformatycznych oraz zarządzanie nimi**

1. Wspólne komponenty są rozwijane, testowane, użytkowane i zarządzane przez Komisję, ale w razie potrzeby mogą być testowane przez państwa członkowskie. Krajowe komponenty są rozwijane, testowane, użytkowane i zarządzane przez państwa członkowskie.
2. Państwa członkowskie zapewniają interoperacyjność krajowych komponentów ze wspólnymi komponentami.
3. Komisja opracowuje i aktualizuje – w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi – wspólne specyfikacje dla systemów zdecentralizowanych.
4. Państwa członkowskie rozwijają interfejsy w celu zapewnienia funkcjonalności zdecentralizowanych systemów, która jest niezbędna do wymiany informacji z przedsiębiorcami i innymi osobami za pośrednictwem krajowych komponentów i interfejsów oraz z innymi państwami członkowskimi za pośrednictwem wspólnych komponentów, są operatorami tych interfejsów i utrzymują je.

*Artykuł 80***Utrzymywanie systemów teleinformatycznych i wprowadzanie w nich zmian**

1. Komisja zajmuje się utrzymaniem wspólnych komponentów, a państwa członkowskie utrzymaniem swoich krajowych komponentów.
2. Komisja i państwa członkowskie zapewniają nieprzerwane działanie systemów teleinformatycznych.
3. Komisja może zmieniać wspólne komponenty systemów teleinformatycznych w celu korygowania nieprawidłowości, dodawania nowych funkcji lub modyfikacji istniejących funkcji.
4. Komisja informuje państwa członkowskie o zmianach i aktualizacjach wspólnych komponentów.

5. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zmianach i aktualizacjach krajowych komponentów, które mogą mieć wpływ na funkcjonowanie wspólnych komponentów.
6. Komisja i państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej informacje na temat zmian i aktualizacji systemów teleinformatycznych, o których mowa w ust. 4 i 5.

Artykuł 81

Czasowa awaria systemów teleinformatycznych

1. W razie czasowej awarii systemów teleinformatycznych, o której mowa w art. 6 ust. 3 lit. b) kodeksu, przedsiębiorcy i inne osoby składają informacje niezbędne do dopełnienia odnośnych formalności w sposób określony przez państwa członkowskie, w tym za pośrednictwem środków innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych.
2. Organy celne państw członkowskich zapewniają, by informacje złożone zgodnie z ust. 1 zostały udostępnione w odpowiednich systemach teleinformatycznych w terminie siedmiu dni od momentu ponownej dostępności tych systemów.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w razie czasowej awarii ICS2, AES, CRMS lub CCI stosuje się plan ciągłości działania określony przez państwa członkowskie i Komisję.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w razie czasowej awarii systemu NCTS stosuje się procedurę ciągłości działania zgodnie z załącznikiem 72-04 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
5. Komisja i państwa członkowskie informują się wzajemnie o niedostępności systemów teleinformatycznych będącej skutkiem czasowej awarii.

Artykuł 82

Wsparcie szkoleniowe w zakresie użytkowania i funkcjonowania wspólnych komponentów

Komisja wspiera państwa członkowskie w zakresie użytkowania i funkcjonowania wspólnych komponentów systemów teleinformatycznych poprzez zapewnianie odpowiednich materiałów szkoleniowych.

ROZDZIAŁ XV

OCHRONA DANYCH, ZARZĄDZANIE DANymi ORAZ WŁASNOŚĆ I BEZPIECZEŃSTWO SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH

Artykuł 83

Ochrona danych osobowych

1. Dane osobowe zarejestrowane w systemach teleinformatycznych są przetwarzane do celów wykonywania przepisów prawa celnego, z uwzględnieniem szczególnych celów każdego z systemów teleinformatycznych, określonych odpowiednio w art. 4, art. 7 ust. 1, art. 16 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 30, art. 35 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 50 ust. 1, art. 57 ust. 1, art. 64 ust. 1, art. 69 ust. 1 i art. 73 ust. 1.
2. Krajowe organy nadzorcze w dziedzinie ochrony danych osobowych oraz Europejski Inspektor Ochrony Danych, zgodnie z art. 62 rozporządzenia (UE) 2018/1725, współpracują w celu zapewnienia skoordynowanego nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych zarejestrowanych w systemach teleinformatycznych.

Artykuł 84

Aktualizacja danych w systemach teleinformatycznych

1. Państwa członkowskie zapewniają, by dane zarejestrowane na szczeblu krajowym odpowiadały danym zarejestrowanym we wspólnych komponentach i były stale aktualizowane.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku ICS2 państwa członkowskie zapewniają, aby następujące dane odpowiadały danym zawartym we wspólnym repozytorium ICS2 i były stale aktualizowane w stosunku do nich:
 - a) dane zarejestrowane na szczeblu krajowym i przekazane z krajowego systemu przywozowego do wspólnego repozytorium ICS2;
 - b) dane otrzymane przez krajowy system przywozowy ze wspólnego repozytorium ICS2.

*Artykuł 85***Ograniczenia dostępu do danych i ich przetwarzania**

1. Prawo dostępu i przetwarzania w stosunku do danych zarejestrowanych przez państwo członkowskie we wspólnych komponentach systemów teleinformatycznych przysługuje temu państwu członkowskiemu. Inne państwo członkowskie może mieć również prawo dostępu do tych danych i prawo ich przetwarzania, jeżeli uczestniczy ono w procedowaniu wniosku lub w zarządzaniu decyzją, których te dane dotyczą.
2. W stosunku do danych zarejestrowanych przez przedsiębiorcę lub inną osobę we wspólnych komponentach systemów teleinformatycznych mają oni prawo dostępu i przetwarzania. Prawo dostępu i przetwarzania w odniesieniu do tych danych posiada również państwo członkowskie uczestniczące w procedowaniu wniosku lub w zarządzaniu decyzją, których te dane dotyczą.
3. Prawo dostępu i przetwarzania w stosunku do danych przekazanych przez przedsiębiorcę lub inną osobę do wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców lub zarejestrowanych przez nich w centralnym komponentcie ICS2 przysługuje temu przedsiębiorcy lub tej innej osobie.
4. Dane zarejestrowane przez państwo członkowskie w centralnym systemie EBTI mogą być przetwarzane przez to państwo. Mogą one być również przetwarzane przez inne państwo członkowskie, jeśli uczestniczy ono w procedowaniu wniosku, którego te dane dotyczą, w tym poprzez konsultacje prowadzone zgodnie z art. 26. Dostęp do tych danych przysługuje wszystkim państwom członkowskim zgodnie z art. 25 ust. 2.
5. Prawo dostępu i przetwarzania w stosunku do danych zarejestrowanych przez przedsiębiorcę lub inną osobę w centralnym systemie EBTI przysługuje temu przedsiębiorcy lub tej osobie. Dostęp do tych danych przysługuje wszystkim państwom członkowskim zgodnie z art. 25 ust. 2.
6. W stosunku do danych zawartych we wspólnych komponentach ICS2:
 - a) przekazanych państwu członkowskiemu – przez podmiot gospodarczy lub inną osobę – do wspólnego repozytorium ICS2 za pośrednictwem wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców, prawo dostępu i przetwarzania we wspólnym repozytorium ICS2 przysługuje temu państwu członkowskiemu. W razie potrzeby danemu państwu członkowskiemu przysługuje prawo dostępu również do informacji zarejestrowanych we wspólnym interfejsie dla przedsiębiorców;
 - b) przekazanych przez państwo członkowskie do wspólnego repozytorium ICS2 lub zarejestrowanych w nim przez państwo członkowskie prawo dostępu i przetwarzania przysługuje temu państwu członkowskiemu;
 - c) o których to danych mowa w lit. a) i b) powyżej, prawo dostępu i przetwarzania przysługuje również innemu państwu członkowskiemu, jeżeli państwo to uczestniczy w analizie ryzyka lub procedurze kontrolnej, których te dane dotyczą, zgodnie z art. 186 ust. 2 lit. a), b) i d), art. 186 ust. 5, 7 i 7a oraz art. 189 ust. 3 i 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, z wyjątkiem danych zarejestrowanych w systemie przez organy celne innych państw członkowskich w odniesieniu do informacji dotyczących zagrożeń dla bezpieczeństwa i ochrony, o których mowa w art. 186 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447;
 - d) prawo przetwarzania przysługuje Komisji we współpracy z państwami członkowskimi do celów, o których mowa w art. 43 ust. 2 niniejszego rozporządzenia i w art. 182 ust. 1 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447. Komisja i państwa członkowskie mają prawo dostępu do wyników takiego przetwarzania.
7. Komisja i państwa członkowskie mają prawo dostępu i przetwarzania w stosunku do danych zawartych we wspólnym komponentcie ICS2, które są zarejestrowane przez Komisję we wspólnym repozytorium ICS2.

*Artykuł 86***Własność systemu**

1. Komisja jest właścicielem systemu w odniesieniu do wspólnych komponentów.
2. Państwa członkowskie są właścicielami systemu w odniesieniu do krajowych komponentów.

*Artykuł 87***Bezpieczeństwo systemów**

1. Komisja zapewnia bezpieczeństwo wspólnych komponentów. Państwa członkowskie zapewniają bezpieczeństwo krajowych komponentów.

W tym celu Komisja i państwa członkowskie podejmują, co najmniej, środki niezbędne do:

- a) uniemożliwienia osobom nieuprawnionym dostępu do urządzeń wykorzystywanych do przetwarzania danych;

- b) uniemożliwienia wprowadzenia danych oraz przeglądania, modyfikacji lub usuwania danych przez osoby nieuprawnione;
 - c) wykrycia wszelkich działań, o których mowa w lit. a) i b).
2. Komisja i państwa członkowskie informują się wzajemnie o wszelkich działaniach, które mogłyby doprowadzić do naruszenia lub podejrzenia naruszenia bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych.
3. Komisja i państwa członkowskie ustanawiają plany bezpieczeństwa w odniesieniu do wszystkich systemów.

Artykuł 88

Administrator i podmiot przetwarzający w stosunku do systemów

W stosunku do systemów, o których mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, oraz do przetwarzania danych osobowych:

- a) państwa członkowskie działają jako administratorzy w rozumieniu definicji zawartej w art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679 i wypełniają obowiązki określone w tym rozporządzeniu,
- b) Komisja działa jako podmiot przetwarzający w rozumieniu definicji w art. 3 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2018/1725 i wypełnia obowiązki określone w tym rozporządzeniu,
- c) na zasadzie odstępstwa od lit. b) Komisja działa jako współadministrator wraz z państwami członkowskimi w stosunku do ICS2, gdy przetwarzane są dane na potrzeby monitorowania i oceny wdrażania wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowych obszarów kontroli zgodnie z art. 85 ust. 6 lit. d), oraz w stosunku do CRMS.

ROZDZIAŁ XVI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 89

Ocena systemów teleinformatycznych

Komisja i państwa członkowskie przeprowadzają oceny komponentów, za które odpowiadają, a w szczególności analizują bezpieczeństwo i integralność tych komponentów oraz poufność danych przetwarzanych w ramach tych komponentów.

Komisja i państwa członkowskie informują się wzajemnie o wynikach takich ocen.

Artykuł 90

Uchylenie

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1026 traci moc. Odesłania do tego rozporządzenia wykonawczego traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 91

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 marca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca